

סדר

בְּרָכוֹת הַשַּׁחַד

נֶסֶחַ עֲרוֹת הַסְּפָדִים

מיד כשפוקח את עיניו, קודם נטילת ידיים יאמר:

**מוֹדָה (האשה אומרת: מוֹדָה) אֲנִי לְפָנֶיךָ, מֶלֶךְ חַי וְקַיִם, שֶׁהַחֲזֶרֶת
בִּי נִשְׁמָתִי בַּחֲמִלָה, רַבָּה אֲמוּנָתְךָ:**

טוב שיוסיף: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שִׁיְהֶא לְבִי נָכוֹן וּמְסוּר בְּיָדֶי שְׁלֹא אֶשְׁכַּחְךָ, וְלֹא אֶכְעַס
וְלֹא אֶכְעִסְךָ.

הנטילה בבוקר היא לסירוגין כסדר הזה: יאחז כלי הנטילה בידו הימנית ויעביר אותו לידו
השמאלית, וישפוך מים על ידו הימנית עד פרק כף היד (וכששופך המים, יסובב ידו אנה
ואנה בכדי שהמים יגיעו לכל מקום בכף ידו). לאחר מכן יניח הכלי ויקח אותו בידו הימנית
וישפוך על ידו השמאלית. וכך יעשה ג' פעמים. ולפני שינגב, יגביה ידיו אל מול פניו (ולא
מעל פניו) ויברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲדֹנָי הַכֹּל, תְּקִיף וּבְעַל הַיְכָלָת
מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:**

גילוי דעת

צריך להזהר מאוד באמירת הברכות שידע איזו ברכה הוא צריך לברך ומהו סיום הברכה
שצריך לסיים בה. ויאמר נוסח גילוי דעת זה שיועיל לו לכוונות אלו לכל היום, מלבד פסוק
ראשון של קריאת שמע, שנוסח זה אינו מועיל לו.

**הֲרִינִי מִגִּלְגָּל דַּעֲתִי: שֶׁבְּכָל פֶּעַם שְׁאֶזְכִּיר בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שֵׁם אֲדֹנוֹת (אִינִי) תִּהְיֶה
פְּנוֹתִי: שֶׁהוּא אֲדוֹן הַכֹּל, יַחִיד וּמְיוֹחָד.**

**וּבְכָל פֶּעַם שְׁאֶזְכִּיר בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שֵׁם הַיְיָ הַבְּרוּךְ הוּא (וַיְהִי), תִּהְיֶה פְּנוֹתִי בִּקְרִיאָתוֹ:
שֶׁהוּא אֲדוֹן הַכֹּל, יַחִיד וּמְיוֹחָד, וּבִבְתִּיבָתוֹ: שֶׁהוּא הִיָּה, הוּא וַיְהִיָּה.**

**וּבְכָל פֶּעַם שְׁאֶזְכִּיר בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שֵׁם אֱלֹהוֹת יִתְבָּרַךְ (אלהים וכיו"ב), תִּהְיֶה פְּנוֹתִי:
שֶׁהוּא תְּקִיף, בְּעַל הַיְכָלָת וּבְעַל הַכְּחוֹת כָּלֶם.**

אם קשה לו לכוין כוונות אלו במשך כל היום, יכוין לפחות בברכת "על נטילת ידיים" שהיא
הברכה הראשונה שמברך ביום, ויכוין בדעתו שכל הברכות שיברך במשך כל היום יהיו על
דעת ברכת "על נטילת ידיים", ויאמר נוסח זה:

**וְהֲרִינִי מִגִּלְגָּל דַּעֲתִי שֶׁכָּל פְּנוֹת הַבְּרָכוֹת שְׁאֶבְרַךְ בְּמִשְׁךְ כָּל הַיּוֹם, יִהְיוּ עַל דַּעַת
מֵה שֶׁפְּנוֹתִי בְּבִרְכַּת "עַל נְטִילַת יָדַיִם" שֶׁבִּרְכַּתִּי עִתָּה.**

אחר שעשה צרכיו, יברך ברכת "אשר יצר". ויכול לברך ברכה זו בתוך 30 דקות (וי"א בתוך
72 דקות) - בשם ומלכות:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, ^{אֲדֹנָיִם הוּא הוֹדוּהָ, תְּקוּף וּבִעֵל הַיְכָלָת} מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחֶכְמָה, וּבָרָא בּוֹ נִקְבִּים נִקְבִּים,
 חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גָּלוּי וִידוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ, שָׁאֵם יִסְתָּם
 אֶחָד מֵהֶם אוֹ אִם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם, אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקִים
 אֶפְלוֹ שְׁעָה אַחַת. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֲדֹנָיִם הוּא הוֹדוּהָ, רֹפֵא כָל־}
 בֶּשֶׁר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

ותכף יסמוך "אלהי נשמה" לברכת "אשר יצר":

אֱלֹהֵי — ^(יְפִסִּיק מֵעַט) נִשְׁמָה שְׁנַתָּת בִּי טְהוֹרָה, אַתָּה, בְּרֵאתָה,
 אַתָּה, יִצְרָתָה, אַתָּה, נִפְחָתָה בִּי. וְאַתָּה, מְשַׁמְרָה בְּקֶרְבִּי,
 וְאַתָּה, עֲתִיד לְטַלָּה מִמֶּנִּי וּלְהַחְזִירָה בִּי לְעֵתִיד לָבֵא.
 כָּל־זֶמֶן שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקֶרְבִּי, מוֹדָה אֲנִי לִפְנֵיךָ יְהוָה ^{אֲדֹנָיִם הוּא הוֹדוּהָ}
 אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים, אֲדֹנָיִם כָּל־
 הַנִּשְׁמוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֲדֹנָיִם הוּא הוֹדוּהָ, הַמַּחְזִיר נִשְׁמוֹת}
 לַפְּגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֲדֹנָיִם הוּא הוֹדוּהָ, תְּקוּף וּבִעֵל הַיְכָלָת} מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 הַנּוֹתֵן לַשָּׁכּוֹי ^{הַתְּרַגְּלוּ} בֵּינָה, לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֲדֹנָיִם הוּא הוֹדוּהָ, תְּקוּף וּבִעֵל הַיְכָלָת} מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 פּוֹקֵחַ עוֹרִים:

לכתחילה צריך לברך "מתיר אסורים" לפני "זוקף כפופים", אך גם אם טעה וברך "זוקף כפופים" קודם, יברך "מתיר אסורים" בשם ומלכות כי אין אומרים סב"ל נגד האר"י ז"ל.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲרוֹן רַבִּי, תְּקִיף וּבְעַל הַיְּסוּדֹת, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מִתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲרוֹן רַבִּי, תְּקִיף וּבְעַל הַיְּסוּדֹת, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זֹקֵף כְּפוּפִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲרוֹן רַבִּי, תְּקִיף וּבְעַל הַיְּסוּדֹת, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מְלַבֵּשׁ עֶרְמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲרוֹן רַבִּי, תְּקִיף וּבְעַל הַיְּסוּדֹת, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנּוֹתֵן לַיַּעַף כֹּחַ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲרוֹן רַבִּי, תְּקִיף וּבְעַל הַיְּסוּדֹת, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲרוֹן רַבִּי, תְּקִיף וּבְעַל הַיְּסוּדֹת, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּכִּין מִצְעָדֵי גֶבֶר:

בט' באב וביוה"כ, יש נוהגים לא לברך ברכת "שעשה לי כל צרכי".

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲרוֹן רַבִּי, תְּקִיף וּבְעַל הַיְּסוּדֹת, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה לִי כָּל-צָרָי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲרוֹן רַבִּי, תְּקִיף וּבְעַל הַיְּסוּדֹת, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוּרָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲרוֹן רַבִּי, תְּקִיף וּבְעַל הַיְּסוּדֹת, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפָּאֲרָה:

אם טעה וברכה "שלא עשני עבד" קודם, "יברך" שלא עשני גוי" בלי שם ומלכות, ויהרהר שם ומלכות בליבו.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲרוֹן רַכּוֹב, תְּקוּף וּבְעַל הַיְסוּדֹת, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֹא עֲשִׂינִי גוֹי [האשה אומרת: גויה]:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲרוֹן רַכּוֹב, תְּקוּף וּבְעַל הַיְסוּדֹת, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֹא עֲשִׂינִי עֶבֶד [האשה אומרת: שפחה]:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲרוֹן רַכּוֹב, תְּקוּף וּבְעַל הַיְסוּדֹת, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֹא עֲשִׂינִי אִשָּׁה: [האשה מברכת בלי שם ומלכות: בְּרוּךְ שֶׁעֲשִׂינִי כְּרָצוֹנוֹ]:

אם בשעה שבא לברך ברכת "המעביר" מרגיש עייפות או שעדיין מתנמנם, ימתין עד שתעבור העייפות ויברך.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲרוֹן רַכּוֹב, תְּקוּף וּבְעַל הַיְסוּדֹת, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּעֲבִיר חֲבִלִי שָׁנָה מֵעֵינִי וְתַנוּמָה מֵעַפְעָפִי. וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲרוֹן רַכּוֹב, תְּקוּף וּבְעַל הַיְסוּדֹת, שֶׁתִּרְגְּלֵנִי בְּתוֹרָתְךָ, וְתִדְבִּיקֵנִי בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְאַל תְּבִיאֵנִי לַיְדֵי חָטָא שׁוֹגֵג וְהִרְהוּר עֲבָרָה, וְלֹא לַיְדֵי עוֹן מְזִיד וּמַעֲשֵׂה, וְלֹא לַיְדֵי נִסְיוֹן, וְלֹא לַיְדֵי בִזְיוֹן. וְתִרְחִיקֵנִי מֵיֵצֵר הָרַע מֵלֹאךְ הָרַע, וְתִדְבִּיקֵנִי בִּיֵצֵר הַטּוֹב, וְכַף אֶת יִצְרִי לְהִשְׁתַּעֲבֹד לָךְ. וְתַגְּנֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל-יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל-רֹאִי, וְגַמְלֵנִי חֲסָדִים טוֹבִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲרוֹן רַכּוֹב, תְּקוּף וּבְעַל הַיְסוּדֹת, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

ע"פ מרן ההרה"ג הרב מרדכי אליהו זצ"ל אדם שחושש מאד מעין הרע, יקרא בקשה זו בכל בוקר ג' פעמים ויכוין בה היטב במילים "מעין הרע", ובזה ינצל ב"ה מעינא בישא.

"ביהי רצון" שלאחר ברכת "המעביר" ישנן י"א בקשות להצלה, כגון: "עזי פנים, עזות פנים" וכו', ולא יוסיף בקשות נוספות בין לשונות אלו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ רַבּוֹךְ הֵיחָד הוֹדוּהִי} אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתְּצִילֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם וְיוֹם מֵעַזֵּי פָנִים, וּמַעֲזוֹת פָּנִים,
מֵאָדָם רָע, מֵיֵצֵר רָע, מִחֶבֶר רָע, מִשָּׂכֵן רָע, מִפֹּנֵעַ רָע,
מֵעֵין הָרַע, וּמִלִּשׁוֹן הָרַע, מִדִּין קָשָׁה, וּמִבְעַל דִּין קָשָׁה,
בֵּין שֶׁהוּא בֵּן בְּרִית, וּבֵין שְׂאֵינוּ בֵּן בְּרִית:

לאחר יהי רצון הנ"ל טוב להוסיף בקשה זו:

וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ רַבּוֹךְ הֵיחָד הוֹדוּהִי} אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּצִילֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־
יוֹם וְיוֹם, מִמַּלְשֵׁנוֹת, מַעֲדוֹת שָׁקֶר, מִשְׁנֵאוֹת הַבְּרִיּוֹת, מֵעֲלִילָה, מִמִּיתָה מְשֻׁנָּה,
מִחֲלָאִים וּמִקָּרִים רָעִים, וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֵנוֹם.

יברך ברכות התורה בכוונה רבה, וידוע כי בית שני חרב על שלא ברכו בתורה תחילה. וברכה זו מסוגלת לבנים ת"ח. ויכוין בברכה זו לפטור לימוד בשלמך היום והלילה עד לאחר שיישן שנת קבע בלילה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ רַבּוֹךְ הֵיחָד הוֹדוּהִי} אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה: וְהֶעֱרַב־
נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ רַבּוֹךְ הֵיחָד הוֹדוּהִי} אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיפּוֹת
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאי
צִאֲצֵאֵינוּ, כָּלֵנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה. בָּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ רַבּוֹךְ הֵיחָד הוֹדוּהִי} הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ רַבּוֹךְ הֵיחָד הוֹדוּהִי} אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ רַבּוֹךְ הֵיחָד הוֹדוּהִי} נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יש המוסיפים כאן: טוב-אתה ומטיב, למדני חקיד:

וידבר יהוה אדני יאהדוהי אל-משה לאמר: דבר אל-אֶהרֹן
ואל-בניו לאמר, כה תברכו את-בני ישראל, אמור
להם: יברכך יהוה אדני יאהדוהי וישמרך: יאר יהוה אדני יאהדוהי |
פניו אליך ויחנך: ישא יהוה אדני יאהדוהי | פניו אליך, וישם לך
שָׁלוֹם: ושמו את-שמי על בני-ישראל, ואני אברכם:

טוב ונכון לאמר אחרי ברכות התורה קצת דברים מתורה שבכתב לצאת ידי חובה לכל
הדעות ולכן אומרים פרשת "ברכת כהנים" מתורה שבכתב. ורצוי לומר גם קטע מתורה
שבע"פ, ויכול לומר כל משנה שהוא זוכה ובעל הבן איש חי היה נוהג לומר משנה ראשונה
ממסכת אבות "משה קיבל תורה מסיני" וכו', ולאחריה ברייתא "תנא דבי אליהו כל השונה"
וכו', וכן "רבי חנניה בן עקשיא" וכו'.

אם בקי בסוד, יאמר קטע מספר יצירה (ונוהגים לומר משנה ראשונה):

בשלישים ושתים נתיבות פליאות חכמה חקק יה יהוה אדני יאהדוהי צבאות אלהי
ישראל אלהים חיים ומלך עולם אל שדי רחום וחנון רם ונשא שוכן עד מרום
וקדוש שמו וברא את עולמו בשלישה ספרים, בספר וספר וסיפור:

משה קבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים,
ונביאים מסרוה לאנשי כנסת-הגדולה. הם אמרו שלישה דברים: הוּוּ מתננים
בדין, והעמידו תלמידים הרבה, ועשו סג לתורה. שמעון הצדיק היה משיירי
כנסת-הגדולה, הוא היה אומר: על שלישה דברים העולם עומד: על התורה,
ועל העבודה, ועל גמילות-חסדים.

תנא דבי אליהו זכור לטוב: כל-השונה הלכות בכל-יום מבטח לו שהוא בן
העולם הבא, שנאמר: הליכות עולם לו. אל תקרי הליכות, אלא הלכות. אמר
רבי אלעזר אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר:
וכל-בניך למודי יהוה אדני יאהדוהי, ורב שלום בניך. אל תקרי בניך, אלא בוניך.

רבי חנינא בן-עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך-הוא לזכות את ישראל, לפיכך
הרבה להם תורה ומצות, שנאמר: יהוה אדני יאהדוהי חפץ למען צדקו, יגדיל תורה
ויאדיר:

בשבת, אחרי הדברים הנ"ל יוסיף משנה ראשונה ממסכת שבת:

יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת שְׁתֵּים שָׁהֵן אַרְבַּע בְּפָנִים, וְשְׁתֵּים שָׁהֵן אַרְבַּע בַּחוּץ.

ביו"ט יוסיף משנה ראשונה ממסכת ביצה.

בִּיצָה שֶׁנִּלְדָּה בְּיוֹם טוֹב, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, תֹּאכֵל. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, לֹא תֹאכֵל.

כתב רבי יהודה החסיד ורב האי גאון ורב שרירא גאון, ערב אני בדבר שתפלתו נשמעת, ואין שטן מקטרג על תפלתו, ואין לו שטן ופגע רע בראש השנה ויום הכפורים בתפלתו, ואויביו נופלים לפניו, ויש אומרים אף יצר הרע משלים איתו.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ, בְּטָרִם כָּל-יָצִיר נִבְרָא,
לַעֲת נַעֲשֶׂה בַּחֲפָצוֹ כָּל, אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא,
וְאַחֲרֵי כָּלֹת הַכֹּל, לְבָרוּ יִמְלֹךְ נִוְרָא,
וְהוּא הִיָּה, וְהוּא הוֹוֶה, וְהוּא יִהְיֶה, בַּתְּפָאֶרֶה.
וְהוּא אֶחָד, וְאֵין שְׁנֵי לְהַמְשִׁילוֹ וּלְהַחֲבִירָה,
כָּלִי רֵאשִׁית, כָּלִי תְּכֵלִית, וְלוֹ הָעוֹז וְהַמְשֶׁרֶה,
כָּלִי עֶרֶךְ, כָּלִי דְּמִיּוֹן, כָּלִי שְׁנוֹי וְתַמּוּרָה,
כָּלִי חֲבוּר, כָּלִי פְּרוּד, גְּדוֹל כּוֹחַ וְגִבּוּרָה.
וְהוּא אֵלִי וְחִי גּוֹאֲלִי, וְצוּר-חֲבָלִי בְּיוֹם צָרָה,
וְהוּא נְסִי וּמְנוּסִי, מְנַת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא,
וְהוּא רוּפָא, וְהוּא מְרַפָּא, וְהוּא צוֹפֵה, וְהוּא עֲזָרָה.
בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי בְּעַת אִישָׁן וְאַעֲיָרָה,
וְעַם רוּחִי, גּוֹיָתִי, יֵי לִי וְלֹא אֵירָא.
בְּמִקְדָּשׁוֹ תִּגַּל נַפְשִׁי, מְשִׁיחֵנוּ יִשְׁלַח מִהֲרָה,
וְאֵז נִשִּׁיר בְּבֵית קֹדֶשׁוֹ, אֱמֵן, אֱמֵן! שֵׁם הַנּוֹרָא:

מַלְכוּתֵיִם

— ברכוני גרףמוד —

grafmood.co.il

